BISBAT DE TORTOSA
Vida Diocesana
ANY LV ■ NÚM. 42 | 18 d'octubre de 2026 | www.bisbattortosa.org / Aportació voluntària: 0,30 €

SERVIU EL SENYOR AMB ALEGRIA

Domund: quan l'amor es fa missió

Estimats amics i amigues:

Un en Crist, units en la missió. En el centre d'aquest lema s'amaga un esdeveniment únic, capaç de donar sentit a tota vocació en redescobrir la centralitat de Crist en les nostres vides: els cent anys del Domund. En les profunditats d'aquest gran dia, quan l'Església universal prega pels missioners i col·labora més intensament amb les missions, el papa Lleó XIV ens exhorta a «continuar amb alegria i zel en l'Esperit Sant el camí missioner», que «requereix cors unificats en Crist, comunitats reconciliades i, en tots, disponibilitat per a col·laborar amb generositat i confiança».

Avui tenim davant dels nostres ulls un repte apassionant: quant d'amor estem donant als altres? Perquè la missió comença quan deixem de preguntar-nos quant rebem per descobrir quant som capaços d'entregar. Som deixebles missioners enviats pels camins del món per portar Crist, però també per aturar-nos davant de qui sofreix, acompanyar les seves solituds, socórrer les seves torbacions, vetllar els seus cansaments i, d'alguna manera, recollir les llàgrimes del món.

Hi ha mancances que no trobem solament a les voreres, als hospitals, a les residències, als poblats sense aigua ni llum o sota algun pont abandonat. Són presents a les nostres parròquies, al cor de les nostres comunitats, on algú arriba buscant una paraula que li retorni l'esperança, l'alegria i la fe. Això és ser missió i fer missió: no es tracta solament de portar un missatge, sinó d'aprendre a reconèixer aquest dolor i acostar-nos-hi amb la tendresa de Déu.

El papa Lleó XIV afirma que «si la unitat és la condició de la missió, l'amor és la seva essència». Així mateix, ens recorda en aquesta jornada que «la Bona Nova que som enviats a anunciar al món és l'Evangeli de l'amor fidel de Déu, encarnat en el rostre i en la vida de Jesucrist». L'Evangeli només es fa creïble quan l'amor deixa de ser una simple paraula per esdevenir presència, vida i lliurament: quan algú es troba amb nosaltres i sent, encara que sigui per un instant, que Déu no s'ha oblidat d'ell.

En aquest centenari del Domund, necessitem tornar a mirar les nostres parròquies amb els ulls de Crist i preguntar-nos si hi ha lloc per a qui arriba cansat o aclaparat, per a qui dubta, per a qui s'ha allunyat, per a qui encara no sap com anomenar la seva fe i anhela el repòs del Senyor (cf. *Mt* 11,28-30). Siguem una comunitat missionera on els qui s'hi acostin puguin experimentar en nosaltres el rostre d'Aquell que ens ha estimat primer. Només un cor unit en el Pare pot convertir-se en instrument de comunió, i només qui es deixa habitar per l'Amor pot portar-lo fins a les ferides del món, allí on un cor que sent espera unes mans que sàpiguen consolar.

† Sergi Gordo Rodríguez
Bisbe de Tortosa

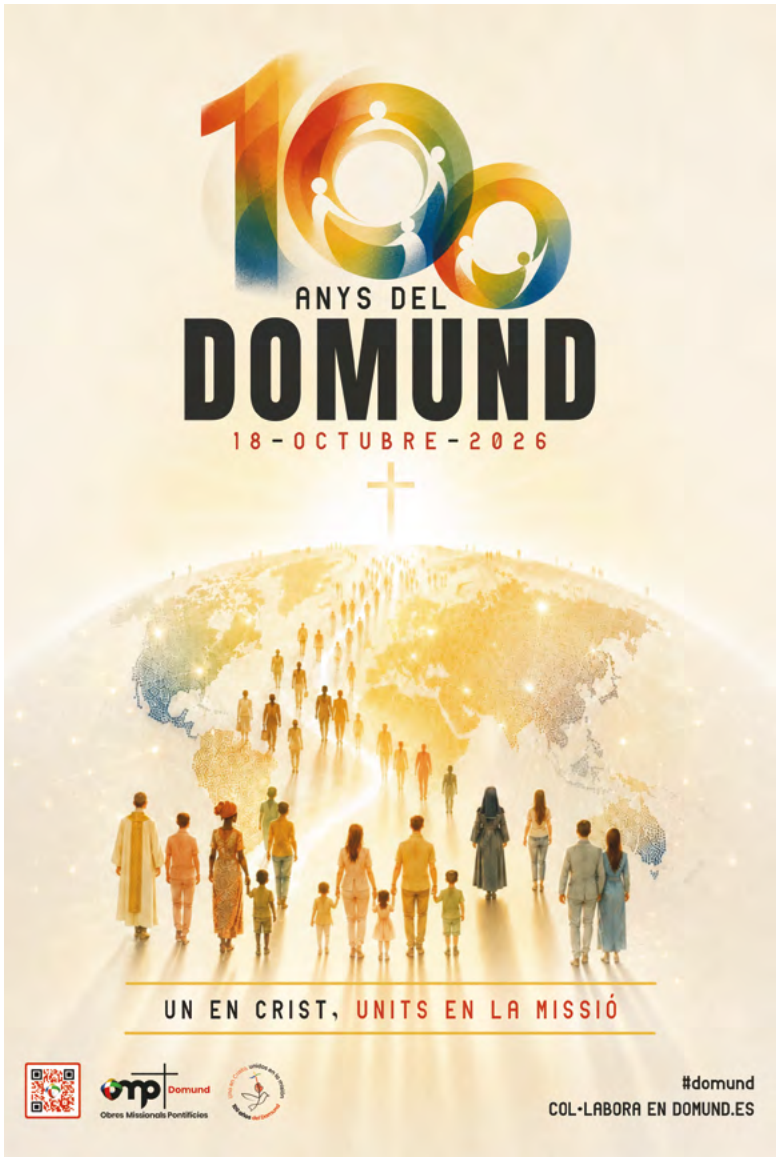

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor no manipula

«L'amor tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta» (*1Co* 13,7). Les paraules de sant Pau descriuen un amor que fa créixer la persona, no pas un amor que l'empetiteix. M'he trobat a les xarxes socials amb un vídeo que explicava un perill que s'ha d'evitar en una relació de parella. Avui es parla cada vegada més d'una forma de manipulació emocional coneguda amb el nom anglès de *gaslighting*, que també pot aparèixer en la vida matrimonial i familiar.

No es tracta simplement de mentir o de discutir. La manipulació emocional consisteix a fer que l'altre dubti del que veu, del que sent o fins i tot del que recorda. Qui manipula canvia els fets, es presenta sempre com a víctima, minimitza els sentiments de l'altre o li fa creure que exagera. A poc a poc, la persona manipulada acaba demanant perdó per coses que no ha fet o desconfiant del seu propi criteri.

El matrimoni cristià no es pot edificar sobre la por, la confusió o el domini. L'amor veritable busca el bé de l'altre i respecta profundament la seva dignitat. Els esposos estan cridats a ser companys de camí, no adversaris; suport mutu, no jutges; refugi segur, no motiu d'inseguretat.

Per això, la comunicació sincera és una necessitat i no un luxe. Parlar amb veritat, escoltar amb paciència, reconèixer els propis errors i demanar perdó quan cal, enforteix la confiança. També és important que cadascú pugui expressar lliurement les seves preocupacions i els seus sentiments sense por de ser ridiculitzat o menyspreat.

El respecte no admet rebaixes. Es pot pensar de manera diferent, però mai utilitzar les diferències per humiliar o controlar l'altre. Allà on hi ha respecte, floreix la confiança; on hi ha manipulació, l'amor es marceix. El sagrament del matrimoni és una escola d'amor autèntic. Crist ensenya als esposos a estimar-se com Ell estima: amb veritat, llibertat i entrega.

Demanem a la Sagrada Família que les nostres llars cristianes siguin llocs on ningú no hagi de dubtar de la seva dignitat ni de l'afecte que rep, perquè l'amor de Déu mai no manipula: il·lumina, allibera i fa créixer.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

SERVID AL SEÑOR CON ALEGRÍA

Domund: cuando el amor se hace misión

Queridos amigos y amigas:

Uno en Cristo, unidos en la misión. En el centro de este lema se esconde un acontecimiento único, capaz de dar sentido a toda vocación al redescubrir la centralidad de Cristo en nuestras vidas: los 100 años del Domund. En las profundidades de este gran día, cuando la Iglesia universal reza por los misioneros y colabora más intensamente con las misiones, el papa León XIV nos exhorta a «continuar con alegría y celo en el Espíritu Santo el camino misionero», que «requiere corazones unificados en Cristo, comunidades reconciliadas y, en todos, disponibilidad para colaborar con generosidad y confianza».

Hoy tenemos ante nuestros ojos un reto apasionante: ¿cuánto amor estamos dando por los demás? Porque la misión comienza cuando dejamos de preguntarnos cuánto recibimos para descubrir cuánto somos capaces de entregar. Somos discípulos misioneros enviados a los caminos del mundo para llevar a Cristo, pero también para detenernos ante quien sufre, para acompañar sus soledades, socorrer sus turbaciones, velar sus cansancios y, de algún modo, recoger las lágrimas del mundo.

Hay carencias que no encontramos solamente en las aceras, en los hospitales, en las residencias, en los poblados sin agua ni luz o bajo algún puente abandonado. Están en nuestras parroquias, en el corazón de nuestras comunidades, donde alguien llega buscando una palabra que le devuelva la esperanza, la alegría y la fe. Eso es ser y hacer misión: no se trata solamente de llevar un mensaje, sino de aprender a reconocer ese dolor y acercarnos a él con la ternura de Dios.

El papa León XIV afirma que «si la unidad es la condición de la misión, el amor es su esencia». Asimismo, recuerda en este día que «la Buena Nueva que estamos enviados a anunciar al mundo es el Evangelio del amor fiel de Dios, encarnado en el rostro y en la vida de Jesucristo». El Evangelio solamente se hace creíble cuando el amor deja de ser una simple palabra para hacerse presencia, vida y entrega: cuando alguien se encuentra con nosotros y siente, aunque sea por un instante, que Dios no se ha olvidado de él.

En este centenario del Domund, necesitamos volver a mirar nuestras parroquias con los ojos de Cristo y preguntarnos si en ellas hay sitio para quien llega cansado o agobiado, para quien duda, para quien se ha alejado, para quien no sabe todavía cómo llamar a su fe y anhela el alivio del Señor (cf. *Mt* 11,28-30). Seamos una comunidad misionera donde quienes se acerquen puedan experimentar en nosotros el rostro de Quien nos ha amado primero. Solo un corazón unido en el Padre puede convertirse en instrumento de comunión, y solo quien se deja habitar por el Amor puede llevarlo hasta las heridas del mundo, allí donde un sentir espera unas manos que sepan consolar.

† Sergi Gordo Rodríguez
Obispo de Tortosa

Tortosa prega pels migrants i refugiats en una jornada de conscienciació

La diòcesi tortosina ha organitzat una sèrie d'actes religiosos i divulgatius a la capital del Baix Ebre per visibilitzar la situació de les persones migrants i refugiades. Amb motiu de la 112a Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat, les delegacions diocesanes de Migracions, de Missions i de Pastoral Penitenciària han sumat esforços amb el Moviment Cultural Cristià (MCM) per crear consciència sobre la situació d'aquest col·lectiu vulnerable i per presentar les seves necessitats al Senyor. Enguany, s'ha posat un èmfasi especial en els xiquets i adolescents migrants amb el lema «Fins i tot un de sol d'aquests petits» (cf. *Mt* 18,10).

Els actes van començar el 26 de setembre al matí. El MCM va sortir als carrers per fer-ne difusió, instal·lant una paradeta a la plaça de l'Àngel. Allà, es van llegir testimonis de migrants i les paraules del papa Lleó XIV, així com un comunicat sobre la migració. Moltes persones migrants —majoritàriament musulmanes— van acostar-s'hi per parlar i compartir les seves experiències. «En aquest acte es va fer visible l'Església en sortida, com ens exhortava el papa Francesc», comenten des de la Delegació de Migracions.

A la tarda, a la parròquia dels Dolors va celebrar-se l'Eucaristia, presidida per Mn. Milton Gómez. Tot seguit, va tenir lloc una vetlla d'adoració al Santíssim, durant la qual també es van donar a conèixer testimonis de migrants i missioners. Les activitats van culminar l'endemà amb la Missa celebrada per Mn. Pascual Centelles a la parròquia de Sant Jaume.

La Delegació de Migracions destaca la bona acollida que van tenir aquestes celebracions. «Va ser un moment de pregària molt important per posar a l'altar el patiment dels nostres germans, especialment dels xiquets», assenyalen. A més, afirmen que «ha estat una gràcia poder celebrar aquesta jornada posant tant a la plaça pública com a l'altar del Senyor el clam dels qui pateixen, en un clima de contemplació i d'acció al qual ens crida l'Església catòlica».

Mn. Josep Alanyà presenta la seva investigació sobre Tivenys. L'església de Sant Miquel i Sant Benet de Tivenys ha acollit la presentació del llibre *Tivenys. Església. Vila. Parròquia* (Onada Edicions, 2026), el divendres 25 de setembre. En aquesta obra, Mn. Josep Alanyà —historiador, canonge arxiver i director de l'Arxiu Històric Diocesà— ha reunit la informació relativa a l'església barroca, a l'església antiga, a la vila i terme i a la parròquia de Tivenys amb motiu del 250è aniversari del temple dedicat a sant Miquel i sant Benet.

Vandellòs celebra la festa dels sants Cosme i Damià amb el bisbe. El poble de Vandellòs ha celebrat, del 24 al 27 de setembre, la festa major en honor dels seus patrons, sant Cosme i sant Damià. El divendres 25 de setembre, els vandellossencs van rebre la visita del bisbe de Tortosa, Mons. Sergi Gordo, que va presidir l'Eucaristia a la parròquia de Sant Andreu. Van concelebrar-hi Mn. Rubén García —el nou rector de Vandellòs— i un grup de preveres. La Missa va anar precedida per la rebuda institucional al bisbe Sergi per part de les autoritats municipals de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant, encapçalades per l'alcaldessa Assumpció Castellví.

Els catequistes de Benicarló i Peníscola inicien un nou itinerari. Els responsables de la catequesi de xiquets de les comunitats parroquials *in solidum* de Benicarló i Peníscola van reunir-se, el dissabte 26 de setembre, per abordar la implementació dels materials formatius d'Acció Catòlica General (ACG). D'aquesta manera, es vol posar en marxa el nou itinerari catequètic impulsat des de la Delegació de Catequesi de la Diòcesi de Tortosa. La trobada va ser dirigida pel consiliari d'aquest procés en les esmentades parròquies, Mn. Juan Andrés, i per la seva coordinadora, Glòria Villarroya.

SEGUEIX-NOS!

La Residència Diocesana Sant Miquel celebra el dia del seu patró

La comunitat de la Residència Diocesana Sant Miquel Arcàngel de Tortosa ha celebrat la festa del seu patró el 29 de setembre. En el marc d'aquesta diada, el bisbe Sergi Gordo va beneir l'última fase dels treballs de reforma de la primera planta de la part antiga. Aquesta intervenció, portada a terme en tres fases, ha tingut un cost total d'uns 700.000 euros, dels quals uns 122.000 euros han estat aportats pel Departament de Drets Socials i Inclusió de la Generalitat. En el 147è aniversari de la seva fundació, la residència compta amb un equip de vora noranta professionals que atén les necessitats de 116 residents i 55 usuaris del centre de dia.

En la festa dels sants arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael, els usuaris i el personal del centre van compartir la jornada amb el bisbe de Tortosa, les autoritats municipals —encapçalades per l'alcaldessa Mar Lleixà— i el director territorial del Departament de Drets Socials i Inclusió de la Generalitat, Javier Sánchez. L'acte principal del dia va ser la Missa presidida pel bisbe Sergi a la capella del centre. Va ser concelebrada per un grup de preveres, incloent-hi el vicari general de la diòcesi, Mn. Joan Guerola, i el president del Patronat de la residència, Mn. Víctor Cardona.

Acabada la litúrgia, els presents van sumar-se a la processó per l'interior del centre, acompanyant la imatge de sant Miquel, portada per treballadors de la residència. A continuació, va haver-hi un torn de parlaments, encetat per Joaquim Amaré, secretari del Patronat, i seguit per Mn. Víctor Cardona, l'alcaldessa Mar Lleixà i el bisbe Sergi. Després, el prelat va beneir les habitacions reformades en la tercera fase de les obres. Tot seguit, els assistents van compartir una col·lació a l'entrada de la residència, que va donar pas al dinar de festa major. La Residència Diocesana Sant Miquel va continuar amb la programació d'actes fins al dimecres 30 de setembre, amb una excursió a la Ràpita que posà punt final a tres dies de celebracions.

El Domund del centenari: Un en Crist, units en la missió (4)

Ha arribat el dia del Domund, el cim del mes missioner. Una diada que no pot quedar reduïda a la col·lecta. Avui ha de ressonar en nosaltres tot el que és important en la vida cristiana. En la visió universal de la nostra fe no podem oblidar la pregària, la formació, la cooperació personal i econòmica.

Tot ho hem de desenvolupar en «el testimoniatge d'una comunitat fraterna i solidària on l'anunci de l'Evangeli trobi tota la seua força comunicativa», com ens diu el papa Lleó. Comunitat fraterna que significa el treball en comunió, tant el que realitzem per a l'evangelització a l'interior de les nostres parròquies, com en la col·laboració missionera.

Per aconseguir-ho hem de posar al nostre cor que «l'evangelització es realitza quan les comunitats locals col·laboren entre si i quan les diferències culturals, espirituals i litúrgiques s'expressen plenament i harmoniosament en la mateixa fe». Eixe és el repte del món de les missions, eixe és el repte de l'Església Universal, eixe és el repte de les nostres parròquies! Ho és de tal manera que el Papa anima «les institucions i les realitats eclesials a enfortir el sentit de comunió missionera i a desenvolupar amb creativitat formes concretes de col·laboració entre elles per a la missió i en la missió».

Cartells del Domund 1975 i 1978

Germans i germanes de la Diòcesi de Tortosa, avui, en el dia del Domund, el Papa ens ha llençat la crida: «Un en Crist, units en la missió». Crida que anem desenvolupant al llarg de tot el mes d'octubre i a la qual no podem restar sords i inactius.

També hem de tindre en compte que l'esforç per fer-la realitat no pot quedar reduït a un dia, sinó que hauria de ser un motiu de fons al llarg de tota la nostra vida de fe, procurant-ho des de la formació, la pregària i la cooperació personal i econòmica.

Delegació diocesana de Missions

Llegeix els articles anteriors

AGENDA

- **Dimecres 21 d'octubre,** Seminari Diocesà de l'Assumpció, a les 10.30 h, reunió del Consell Episcopal.
- **Dissabte 24 d'octubre**, Madrid, Seu de la Conferència Episcopal Espanyola, a les 9.00 h, Jornades de Delegats diocesans d'Apostolat Seglar.
- **Diumenge 25 d'octubre**, Olocau del Rei, a les 12.30 h, Missa i processó amb motiu de la festa de Sant Marc.
- **Diumenge 25 d'octubre,** trobada d'inici de curs dels Equips de la Mare de Déu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / Sl 99 / Lc 12,13-21]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prevs. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu (Ovada, 1694 - Roma, 1775), prev. fund. dels Passionistes (CP, 1720); sant Pere d'Alcàntara (1499-1562), prev. franciscà, reformador; santa Laura, vg. i mr. (864) a Còrdova.

20. ■ **Dimarts** [Ef 2,12-22 / Sl 84 / Lc 12,35-38]. Sant Andreu de Creta, monjo; sant Artemi, militar mr.; santa Irene, vg. i mr.; beat Contardo Ferrini, professor seglar.

21. ■ **Dimecres** [Ef 3,2-12 / Sl: Is 12 / Lc 12,39-48]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestinenc; sant Caius o Gai (Cayo), soldat, mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ **Dijous** [Ef 3,14-21 / Sl 32 / Lc 12,49-53]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; santes Nunila i Alòdia, germanes vgs. i mrs. a Osca; sant Joan Pau II, papa (1978-2005).

23. ■ **Divendres** [Ef 4,1-6 / Sl 23 / Lc 12,54-59]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrenses; sants Servand i Germà, mrs. a Cadis; santa Oda, vg.

24. □ **Dissabte** [Ef 4,7-16 / Sl 121 / Lc 13,1-9]. Sant Antoni Maria Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. dels Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF, 1849), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Matirià, mr.

25. ■ **Diumenge vinent,** XXX de durant l'any (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ex 22,21-27 / Sl 17 / 1Te 1, 5c-10 / Mt 22,34-40]. Sant Bernat Calbó (†1243), bisbe de Vic, abans cistercenc a Santes Creus, nat prop de Reus; Mare de Déu del Collell (apareguda el 1483; santuari a la Garrotxa); sants Crisant i Daria, esposos màrtirs (284) de Roma; sants Crispí i Crispinià, mrs. (s. III), patrons dels sabaters.

Diumenge XXIX de durant l'any (A)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 45,1.4-6)

El Senyor pren Cir, el seu ungit, per la mà dreta, i el condueix per sotmetre-li les nacions i deixar desarmats els reis, per obrir-li les ciutats, perquè no trobi tancades les portes. El Senyor li diu: «Per amor de Jacob, el meu servent, d'Israel, el meu elegit, et crido pel teu nom, et dono un títol honrós, tot i que no em coneixes. Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu. Sense que em coneguessis t'he fet prendre les armes perquè sàpiguen de llevant fins a ponent que no hi ha ningú fora de mi. Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre.»

Salm responsorial (95)

R. *Doneu al Senyor honor i majestat.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra. / Conteu a totes les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

El Senyor és gran, és digne d'ésser lloat, / és més temible que tots els déus; / perquè els déus dels pobles són no-res, / però el Senyor ha fet el cel. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. / Entreu als seus atris, portant-li ofrenes. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentencia amb raó les causes dels pobles. R.

Primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,1-5b)

Pau, Silvà i Timoteu, a la comunitat de Tessalònica, reunida per Déu Pare i per Jesucrist, el Senyor. Us desitgem la gràcia i la pau. Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us recordem en les nostres pregàries. No deixem mai de recordar davant Déu, Pare nostre, com la vostra fe treballa per propagar-se, la vostra caritat no es cansa de fer el bé, i la vostra esperança en Jesucrist, el nostre Senyor, aguanta les adversitats. Germans, estimats de Déu: sabem de cert que ell us ha elegit, perquè quan us anunciàvem l'evangeli, no predicàvem només de paraula, sinó amb obres poderoses, amb dons de l'Esperit Sant, i amb molta convicció.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 22,15-21)

En aquell temps, els fariseus planejaren la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora, i li enviaren alguns dels seus i dels partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dieu sempre la veritat, i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes. Digueu-nos, doncs, què en penseu, d'això?: És lícit o no, de pagar tribut al Cèsar?» Jesús, que s'havia adonat de la seva malícia, els respongué: «Hipòcrites, per què proveu de comprometre'm? Ensenyeume la moneda del tribut.» Ells li ensenyaren una moneda romana, i Jesús els preguntà: «De qui és aquesta figura i el nom que hi ha escrit?» Li diuen: «Del Cèsar.» Jesús els respon: «Doncs, retorneu al Cèsar això que és del Cèsar, i a Déu, allò que és de Déu.»

Lectura del libro de Isaías (Is 45,1.4-6)

Esto dice el Señor a su Ungido, a Ciro: «Yo lo he tomado de la mano, para doblegar ante él las naciones y desarmar a los reyes, para abrir ante él las puertas, para que los portales no se cierren. Por mi siervo Jacob, por mi escogido Israel, te llamé por tu nombre, te di un título de honor, aunque no me conocías. Yo soy el Señor y no hay otro; fuera de mí no hay dios. Te pongo el cinturón, aunque no me conoces, para que sepan de Oriente a Occidente que no hay otro fuera de mí. Yo soy el Señor y no hay otro».

Salmo responsorial (95)

R. *Aclamad la gloria y el poder del Señor.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra. / Contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Porque es grande el Señor, / y muy digno de alabanza, / más temible que todos los dioses. / Pues los dioses de los gentiles no son nada, / mientras que el Señor ha hecho el cielo. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / entrad en sus atrios trayéndole ofrendas. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente». R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,1-5b)

Pablo, Silvano y Timoteo a la Iglesia de los Tesalonicenses, en Dios Padre y en el Señor Jesucristo. A vosotros, gracia y paz. En todo momento damos gracias a Dios por todos vosotros y os tenemos presentes en nuestras oraciones, pues sin cesar recordamos ante Dios, nuestro Padre, la actividad de vuestra fe, el esfuerzo de vuestro amor y la firmeza de vuestra esperanza en Jesucristo nuestro Señor. Bien sabemos, hermanos amados de Dios, que él os ha elegido, pues cuando os anuncié nuestro evangelio, no fue solo de palabra, sino también con la fuerza del Espíritu Santo y con plena convicción.

Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 22,15-21)

En aquel tiempo, se retiraron los fariseos y llegaron a un acuerdo para comprometer a Jesús con una pregunta.

Le enviaron algunos discípulos suyos, con unos herodianos, y le dijeron:

«Maestro, sabemos que eres sincero y que enseñas el camino de Dios conforme a la verdad, sin que te importe nadie, porque no te fijas en apariencias.

Dinos, pues, qué opinas: ¿es lícito pagar impuesto al César o no?». Comprendiendo su mala voluntad, les dijo Jesús: «Hipócritas, ¿por qué me tentáis? Enseñadme la moneda del impuesto».

Le presentaron un denario. Él les preguntó: «¿De quién son esta imagen y esta inscripción?». Le respondieron: «Del César». Entonces les replicó: «Pues dad al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios».

COMENTARI

«Sabem que dieu sempre la veritat»

Sempre pot resultar complicada la relació entre religió i política. És evident que la política ha de tenir unes motivacions ètiques, però no es pot identificar amb cap religió concreta. Avui li plantegen a Jesús aquest tema amb una pregunta aparentment innòcua però, com diu l'evangelista, volien *sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora*. La pregunta: *És lícit o no de pagar tribut al Cèsar?* Si diu que sí el poden titllar d'amic de la potència dominadora, de Roma, dels invasors; però si diu no, aleshores el poden titllar d'enemic de Roma i denunciar-lo com a revolucionari... Jesús, coneixent la seva maldat, diu clarament: *Retorneu al Cèsar això que és del Cèsar i a Déu, allò que és de Déu*. Són dos àmbits diferents. Evident que per damunt de tot està Déu; mai cap autoritat humana no s'hi pot comparar. Els fariseus no accepten la seva autoritat en no rebre Jesús. La primera lectura d'avui ho diu clarament: *Jo soc el Senyor, no n'hi ha d'altre. Fora de mi no hi ha cap Déu... Jo soc el Senyor. No n'hi ha d'altre*. El gran pecat ha estat sovint divinitzar els governants, tenir-los o tractar-los com a déus (com feien les monedes romanes), quan de Déu només n'hi ha un que està per damunt de tots els governants, homes i dones al cap i a la fi. Ara bé, sí que cal també donar a les autoritats allò que ens poden demanar: respecte, pagament dels nostres impostos, col·laborar tots junts a una vida social, pública, justa per a tothom, especialment pels més pobres i menyspreats: aquí hi hem de ser tots, cadascú evidentment dins de les nostres idees, que mai no poden anar contra els més vulnerables i necessitats. La moneda pertany al Cèsar, però nosaltres pertanyem a Déu. Fixem-nos també en el gran elogi que fan de Jesús (tot i que ho fan amb mala idea): *Sabem que dieu sempre la veritat i que ensenyeu de debò els camins de Déu, sense miraments per ningú, sigui qui sigui, ja que no obreu per complaure els homes*. Poden dir el mateix de nosaltres? Mirem de dir sempre la veritat sense miraments per ningú, sigui qui sigui?

Mn. Jaume Pedrós

Director: Javier Castán - Edició: MCS, c/ Cruera 5-7, 43500 Tortosa; tel. 977 440 700; fax 977 440 378
A/e: mcs@bisbattortosa.org - Web: www.bisbattortosa.org; Dip. legal T-547-2026 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.